

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง เซาว์นอารมณ์ และความผูกพันในงาน : กรณีศึกษาบุคลากรของโรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่ง” ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษากับประชากรที่เป็นบุคลากรในโรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่ง จำนวน 310 คน โดยแจกแบบสอบถามไปทั้งสิ้น 200 ชุด ได้รับแบบสอบถามที่ตอบสมบูรณ์ครบถ้วนคืนมา 187 ชุด คิดเป็นร้อยละ 93.35 ของจำนวนแบบสอบถามที่แจกไปทั้งหมด

จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง เซาว์นอารมณ์และความผูกพันในงานของบุคลากร โดยผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัย ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย

- 1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคล
- 1.2 การวิเคราะห์ระดับการรับรู้ความสามารถของตนเอง
- 1.3 การวิเคราะห์ระดับเซาว์นอารมณ์
- 1.4 การวิเคราะห์ระดับความผูกพันในงาน

ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์เพิ่มเติม

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.1

ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	43	23.0
- หญิง	144	77.0
รวม	187	100
2. อายุ		
- ต่ำกว่า 25 ปี	62	33.2
- 25-30 ปี	76	40.6
- 31 ปีขึ้นไป	49	26.2
รวม	187	100
3. อายุงาน		
- 0-1 ปี	61	32.6
- 2-5 ปี	64	34.2
- มากกว่า 5 ปีขึ้นไป	62	33.2
รวม	187	100
4. ระดับการศึกษา		
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	109	58.3
- ปริญญาตรีขึ้นไป	78	41.7
รวม	187	100
5. หน่วยงาน		
- หน่วยงานสนับสนุน	71	38.0
- หน่วยงานทางการแพทย์	116	62.0
รวม	187	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า บุคลากรในการวิจัยจำนวนทั้งสิ้น 187 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 77 มีอายุ 25-30 ปี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 40.6 การศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 มีอายุงานอยู่ในช่วง 2-5 ปี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 และสังกัดในหน่วยงานทางการแพทย์ จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 62

1.2 การวิเคราะห์ระดับการรับรู้ความสามารถของตนเอง

ตารางที่ 4.2

แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ความสามารถของตนเอง

การรับรู้ความสามารถของตนเอง	จำนวน (คน)	ร้อยละ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
ระดับต่ำ	0	0	0	0	
ระดับปานกลาง	67	35.8	3.29	.28	
ระดับสูง	120	64.2	4.11	.32	
การรับรู้ความสามารถของตนเองโดยรวม	187	100.0	3.81	.50	สูง

จากตารางที่ 4.2 พบว่า บุคลากรของโรงพยาบาลมีการรับรู้ความสามารถของตนเองเพียง 2 ระดับ คือ ปานกลาง และสูง โดยบุคลากรของโรงพยาบาลส่วนใหญ่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับสูง จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 64.2 โดยมีค่าเฉลี่ย 4.11 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .32 มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับปานกลาง จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.29 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .28 และพบว่า บุคลากรของโรงพยาบาลมีการรับรู้ความสามารถของตนเองโดยรวมอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.81 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .50

1.3 การวิเคราะห์ระดับเซาว์นอารมณ์

ตารางที่ 4.3

แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับเซาว์นอารมณ์

เซาว์นอารมณ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
- ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง	187	100	3.72	.53	สูง
ระดับต่ำ	1	.5	2.14	-	
ระดับปานกลาง	85	45.5	3.30	.25	
ระดับสูง	101	54.0	4.09	.39	
- ด้านการกำกับควบคุมตนเอง	187	100	3.62	.47	ปานกลาง
ระดับต่ำ	1	.5	2.30	-	
ระดับปานกลาง	103	55.1	3.28	.26	
ระดับสูง	84	44.9	4.04	.29	
- ด้านการสร้างแรงจูงใจตนเอง	187	100	3.80	.50	สูง
ระดับต่ำ	0	0	0	0	
ระดับปานกลาง	83	44.4	3.36	.27	
ระดับสูง	104	55.6	4.16	.34	
- ด้านการร่วมรับรู้ความรู้สึก	187	100	3.53	.47	ปานกลาง
ระดับต่ำ	0	0	0	0	
ระดับปานกลาง	111	59.4	3.21	.29	
ระดับสูง	76	40.6	4.00	.24	
- ด้านทักษะทางสังคม	187	100	3.37	.51	ปานกลาง
ระดับต่ำ	1	.5	1.93	0	
ระดับปานกลาง	137	73.3	3.15	.32	
ระดับสูง	49	26.2	4.00	.33	
เซาว์นอารมณ์โดยรวม	187	100	3.61	.41	ปานกลาง
ระดับต่ำ	0	0	0	0	
ระดับปานกลาง	112	59.9	3.34	.23	
ระดับสูง	75	40.1	4.01	.27	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า บุคลากรของโรงพยาบาลมีเชาวน์อารมณ์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .41 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า บุคลากรมีเชาวน์อารมณ์ด้านการตระหนักรู้ในตนเองและด้านการสร้างแรงจูงใจตนเองอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนน 3.72 และ 3.80 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .53 และ .50 ตามลำดับ ขณะที่ด้านการกำกับควบคุมตนเอง การร่วมรับรู้ความรู้สึก และด้านทักษะทางสังคมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนน 3.62, 3.53 และ 3.37 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .47, .47 และ .51 ตามลำดับ

1.4 การวิเคราะห์ระดับความผูกพันในงาน

ตารางที่ 4.4

แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความผูกพันในงาน

ความผูกพันในงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
ระดับต่ำ	15	8.0	2.04	.22	
ระดับปานกลาง	146	78.1	3.03	.37	
ระดับสูง	26	13.9	4.26	.37	
ความผูกพันในงานโดยรวม	187	100.0	3.11	.64	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความผูกพันในงาน พบว่า บุคลากรของโรงพยาบาลมีความผูกพันในงานในทุกะดับ กล่าวคือ ระดับต่ำ ปานกลาง และสูง บุคลากรของโรงพยาบาลส่วนใหญ่มีความผูกพันในงานในระดับปานกลาง จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 78.1 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.03 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .37 รองลงมาคือ มีความผูกพันในงานในระดับสูง จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9 โดยมีค่าเฉลี่ย 4.26 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .37 และบุคลากรของโรงพยาบาลที่มีความผูกพันในงานในระดับต่ำมีจำนวนน้อยที่สุดคือ มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 8 โดยมีค่าเฉลี่ย 2.04 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .22 และบุคลากรของโรงพยาบาลมีความผูกพันในงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.11 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .64

ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1. การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความผูกพันในงาน

ตารางที่ 4.5

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองกับความผูกพันในงาน

ตัวแปร	ความผูกพันในงาน
การรับรู้ความสามารถของตนเอง	.021

จากตารางที่ 4.5 พบว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันในงาน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .021 ดังนั้นผลการวิจัยจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 1 ที่กำหนดไว้ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความผูกพันในงาน

สมมติฐานที่ 2. เซวน์อารมณ์โดยรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความผูกพันในงาน

สมมติฐานที่ 2.1 เซวน์อารมณ์ด้านการตระหนักรู้ในตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความผูกพันในงาน

สมมติฐานที่ 2.2 เซวน์อารมณ์ด้านการกำกับควบคุมตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความผูกพันในงาน

สมมติฐานที่ 2.3 เซวน์อารมณ์ด้านการสร้างแรงจูงใจตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความผูกพันในงาน

สมมติฐานที่ 2.4 เซวน์อารมณ์ด้านการร่วมรับรู้ความรู้สึกมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความผูกพันในงาน

สมมติฐานที่ 2.5 เซวน์อารมณ์ด้านทักษะทางสังคมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความผูกพันในงาน

ตารางที่ 4.6

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเซาว์นอารมณ์กับความผูกพันในงาน

เซาว์นอารมณ์	ความผูกพันในงาน
เซาว์นอารมณ์โดยรวม	.058
- ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง	-.035
- ด้านการกำกับควบคุมตนเอง	.049
- ด้านการสร้างแรงจูงใจตนเอง	.108
- ด้านการร่วมรับรู้ความรู้สึก	-.038
- ด้านทักษะทางสังคม	.152*

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.6 พบว่าเซาว์นอารมณ์โดยรวมไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันในงาน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .058 ดังนั้นผลการวิจัยจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 2 ที่กำหนดไว้ว่า เซาว์นอารมณ์โดยรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความผูกพันในงาน และเมื่อพิจารณาเซาว์นอารมณ์เป็นรายด้าน พบว่า

1. เซาว์นอารมณ์ด้านการตระหนักรู้ในตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันในงาน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.035 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 2.1
2. เซาว์นอารมณ์ด้านการกำกับควบคุมตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันในงาน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .049 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 2.2
3. เซาว์นอารมณ์ด้านการสร้างแรงจูงใจตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันในงาน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .108 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 2.3
4. เซาว์นอารมณ์ด้านการร่วมรับรู้ความรู้สึกไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันในงาน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.038 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 2.4
5. เซาว์นอารมณ์ด้านทักษะทางสังคมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความผูกพันในงาน ($r = .152$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า บุคลากรที่มีเซาว์นอารมณ์ด้านทักษะทางสังคมสูง จะมีความผูกพันในงานสูง จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2.5

สมมติฐานที่ 3. การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับเซาว์นอารมณ์โดยรวม
 สมมติฐานที่ 3.1 การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ

เชาว์อารมณ์ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง

สมมติฐานที่ 3.2 การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ

เชาว์อารมณ์ด้านการกำกับควบคุมตนเอง

สมมติฐานที่ 3.3 การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ

เชาว์อารมณ์ด้านการสร้างแรงจูงใจตนเอง

สมมติฐานที่ 3.4 การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ

เชาว์อารมณ์ด้านการร่วมรับรู้ความรู้สึก

สมมติฐานที่ 3.5 การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ

เชาว์อารมณ์ด้านทักษะทางสังคม

ตารางที่ 4.7

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองกับเชาว์อารมณ์

เชาว์อารมณ์	การรับรู้ความสามารถของตนเอง
เชาว์อารมณ์โดยรวม	.541**
- ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง	.458**
- ด้านการกำกับควบคุมตนเอง	.504**
- ด้านการสร้างแรงจูงใจตนเอง	.578**
- ด้านการร่วมรับรู้ความรู้สึก	.392**
- ด้านทักษะทางสังคม	.295**

**p<.01

จากตารางที่ 4.7 แสดงผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองกับเชาว์อารมณ์โดยรวม พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์กับเชาว์อารมณ์โดยรวม ($r = .541$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่า บุคลากรที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองโดยรวมสูงจะมีเชาว์อารมณ์โดยรวมสูง ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานที่ 3 และเมื่อพิจารณาเชาว์อารมณ์เป็นรายด้านพบว่า

1. การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับเชาว์อารมณ์ด้าน

การตระหนักรู้ในตนเอง ($r = .458$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่า บุคลากรที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองจะมีเขาวนอารมณ์ด้านการตระหนักรู้ในตนเองสูง จึงยอมรับสมมติฐานที่ 3.1

2. การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับเขาวนอารมณ์ด้านการกำกับควบคุมตนเอง ($r = .504$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่า บุคลากรที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองจะมีเขาวนอารมณ์ด้านการกำกับควบคุมตนเองสูง จึงยอมรับสมมติฐานที่ 3.2

3. การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับเขาวนอารมณ์ด้านการสร้างแรงจูงใจตนเอง ($r = .578$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่า บุคลากรที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองจะมีเขาวนอารมณ์ด้านการสร้างแรงจูงใจตนเองสูง จึงยอมรับสมมติฐานที่ 3.3

4. การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับเขาวนอารมณ์ด้านการร่วมรับรู้ความรู้สึก ($r = .392$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่า บุคลากรที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองจะมีเขาวนอารมณ์ด้านการร่วมรับรู้ความรู้สึกสูง จึงยอมรับสมมติฐานที่ 3.4

5. การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับเขาวนอารมณ์ด้านทักษะทางสังคม ($r = .295$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่า บุคลากรที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองจะมีเขาวนอารมณ์ด้านทักษะทางสังคมสูง จึงยอมรับสมมติฐานที่ 3.5

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองกับเขาวนอารมณ์ทั้ง 5 ด้าน พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับเขาวนอารมณ์ด้านการสร้างแรงจูงใจตนเองสูงสุด ($r = .578$) และการรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับเขาวนอารมณ์ด้านทักษะทางสังคมต่ำสุด ($r = .295$)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์เพิ่มเติม

ผู้วิจัยสนใจศึกษาว่าปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรของโรงพยาบาลมีผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง เขาวนอารมณ์ และความผูกพันในงานหรือไม่ จึงทำการวิเคราะห์เพิ่มเติม ดังนี้

3.1 การวิเคราะห์ผลของปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรของโรงพยาบาล
ที่มีผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง

3.1.1 เพศ

ตารางที่ 4.8

แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนน
การรับรู้ความสามารถของตนเองตามเพศ

เพศ	N	$\bar{X}$	SD	t
- ชาย	43	3.8411	.5384	.375
- หญิง	144	3.8084	.4884	

จากตารางที่ 4.8 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองตามเพศ พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ บุคลากรเพศชายจะรับรู้ความสามารถของตนเองไม่แตกต่างจากบุคลากรเพศหญิง

3.1.2 อายุ

ตารางที่ 4.9

แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยคะแนน
การรับรู้ความสามารถของตนเองตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
การรับรู้ความสามารถของตนเอง					
- ระหว่างกลุ่ม	2	3.658	1.829	7.888**	.001
- ภายในกลุ่ม	184	42.667	.232		
รวม	186	51.942			

**p<.01

จากตารางที่ 4.9 เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองตามอายุ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงนำผลการวิเคราะห์มาทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็น รายคู่โดยวิธี LSD ผลปรากฏดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10

แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองตามอายุ โดยวิธีทดสอบเป็นรายคู่แบบ LSD

อายุ	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 25 ปี	25-30 ปี	30 ปีขึ้นไป
- ต่ำกว่า 25 ปี	3.7769			
- 25-30 ปี	3.7007			
- 30 ปีขึ้นไป	4.0442	*	*	

*p<.05

จากตารางที่ 4.10 เมื่อทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองตามอายุ พบว่าผู้ที่มีอายุมากกว่า 30 ปีขึ้นไปจะมีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงกว่าผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปีและ 25-30 ปี

3.1.3 อายุงาน

ตารางที่ 4.11

แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองตามกลุ่มอายุงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
การรับรู้ความสามารถของตนเอง					
- ระหว่างกลุ่ม	2	.855	.428	1.731	.180
- ภายในกลุ่ม	184	45.470	.247		
รวม	186	46.325			

จากตารางที่ 4.11 เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองตามอายุงาน พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ บุคลากรที่มีอายุงานต่างกันจะรับรู้ความสามารถของตนเองไม่แตกต่างกัน

3.1.4 ระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.12

แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนน
การรับรู้ความสามารถของตนเองตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	N	$\bar{X}$	SD	t
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	109	3.7791	.4927	-1.197
- ปริญญาตรีขึ้นไป	78	3.8675	.5065	

จากตารางที่ 4.12 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองตามระดับการศึกษา พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะรับรู้ความสามารถของตนเองไม่แตกต่างกัน

3.1.5 หน่วยงาน

ตารางที่ 4.13

แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนน
การรับรู้ความสามารถของตนเองตามหน่วยงาน

หน่วยงาน	N	$\bar{X}$	SD	t
- หน่วยงานสนับสนุน	71	3.8779	.4503	1.331
- หน่วยงานทางการแพทย์	116	3.7780	.5249	

จากตารางที่ 4.13 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองตามหน่วยงาน พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ บุคลากรที่สังกัดต่างหน่วยงานกันจะรับรู้ความสามารถของตนเองไม่แตกต่างกัน

3.2 การวิเคราะห์ผลของปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรของโรงพยาบาล ที่มีผลต่อเซาว์นอารมณ์

3.2.1 เพศ

ตารางที่ 4.14
แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนน
เซาว์นอารมณ์ตามเพศ

เพศ	N	$\bar{X}$	SD	t
เซาว์นอารมณ์โดยรวม				
- ชาย	43	3.5965	.4305	-.240
- หญิง	144	3.6136	.4049	
ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง				
- ชาย	43	3.6611	.6532	-.725
- หญิง	144	3.7391	.4877	
ด้านการกำกับควบคุมตนเอง				
- ชาย	43	3.5687	.5234	-.850
- หญิง	144	3.6383	.4542	
ด้านการสร้างแรงจูงใจตนเอง				
- ชาย	43	3.8004	.5416	-.039
- หญิง	144	3.8038	.4943	
ด้านการร่วมรับรู้ความรู้สึก				
- ชาย	43	3.5243	.4309	-.126
- หญิง	144	3.5347	.4883	

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)
แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนน
เซาว์นอารมณ์ตามเพศ

เพศ	N	$\bar{X}$	SD	t
ด้านทักษะทางสังคม				
- ชาย	43	3.4279	.5446	.859
- หญิง	144	3.3523	.4949	

จากตารางที่ 4.14 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเซาว์นอารมณ์ตามเพศ พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ที่มีเพศต่างกันจะมีเซาว์นอารมณ์โดยรวมและรายด้านทั้ง 5 ด้านไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง ด้านการกำกับควบคุมตนเอง ด้านการสร้างแรงจูงใจตนเอง ด้านการร่วมรับรู้ความรู้สึก และด้านทักษะทางสังคม

3.2.2 อายุ

ตารางที่ 4.15
แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยคะแนน
เซาว์นอารมณ์ตามกลุ่มอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
เซาว์นอารมณ์โดยรวม					
- ระหว่างกลุ่ม	2	1.242	.621	3.817*	.024
- ภายในกลุ่ม	184	29.936	.163		
รวม	186	31.178			
ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง					
- ระหว่างกลุ่ม	2	2.426	1.213	4.490*	.012
- ภายในกลุ่ม	184	49.708	.270		
รวม	186	52.134			

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)
แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยคะแนน
เซาว์นอารมณ์ตามกลุ่มอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านการกำกับควบคุมตนเอง					
- ระหว่างกลุ่ม	2	1.941	.971	4.554*	.012
- ภายในกลุ่ม	184	39.220	.213		
รวม	186	41.161			
ด้านการสร้างแรงจูงใจตนเอง					
- ระหว่างกลุ่ม	2	1.286	.643	2.573	.079
- ภายในกลุ่ม	184	45.973	.250		
รวม	186	47.259			
ด้านการร่วมรับรู้ความรู้สึก					
- ระหว่างกลุ่ม	2	.576	.288	1.283	.280
- ภายในกลุ่ม	184	41.317	.225		
รวม	186	41.893			
ด้านทักษะทางสังคม					
- ระหว่างกลุ่ม	2	.860	.430	1.691	.187
- ภายในกลุ่ม	184	46.803	.254		
รวม	186	47.664			

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.15 เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเซาว์นอารมณ์ตามอายุ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันทั้งค่าเฉลี่ยของคะแนนเซาว์นอารมณ์ด้านการสร้างแรงจูงใจตนเอง ด้านการร่วมรับรู้ความรู้สึกและด้านทักษะทางสังคม แต่พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนเซาว์นอารมณ์โดยรวม เซาว์นอารมณ์ด้านการตระหนักรู้ในตนเองและด้านการกำกับควบคุมตนเองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำผลการวิเคราะห์มาทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็น รายคู่โดยวิธี LSD ผลปรากฏดังตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16
แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเชาวน์อารมณ์ตามอายุ
โดยวิธีทดสอบเป็นรายคู่แบบ LSD

อายุ	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 25 ปี	25-30 ปี	30 ปีขึ้นไป
เชาวน์อารมณ์โดยรวม				
- ต่ำกว่า 25 ปี	3.5780			
- 25-30 ปี	3.5484			
- 30 ปีขึ้นไป	3.7448	*	*	
ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง				
- ต่ำกว่า 25 ปี	3.7074			
- 25-30 ปี	3.6165			
- 30 ปีขึ้นไป	3.9009		*	
ด้านการกำกับควบคุมตนเอง				
- ต่ำกว่า 25 ปี	3.6261			
- 25-30 ปี	3.5203			
- 30 ปีขึ้นไป	3.7755		*	

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.16 เมื่อทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนเชาวน์อารมณ์โดยรวมตามอายุ พบว่าผู้ที่มีอายุมากกว่า 30 ปีขึ้นไปจะมีเชาวน์อารมณ์โดยรวมสูงกว่าผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปีและ 25-30 ปี และเมื่อทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนเชาวน์อารมณ์ด้านการตระหนักรู้ในตนเองและด้านการกำกับควบคุมตนเองตามอายุ พบว่า ผู้ที่มีอายุมากกว่า 30 ปีขึ้นไปจะมีเชาวน์อารมณ์ด้านการตระหนักรู้ในตนเองและด้านการกำกับควบคุมตนเองสูงกว่าผู้ที่มีอายุช่วง 25-30 ปี

3.2.3 อายุงาน

ตารางที่ 4.17
แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยคะแนน
เซาว์นอารมณ์ตามกลุ่มอายุงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
เซาว์นอารมณ์โดยรวม					
- ระหว่างกลุ่ม	2	.225	.112	.668	.514
- ภายในกลุ่ม	184	30.953	.1698		
รวม	186	31.178			
ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง					
- ระหว่างกลุ่ม	2	.523	.262	.933	.395
- ภายในกลุ่ม	184	51.611	.280		
รวม	186	52.134			
ด้านการกำกับควบคุมตนเอง					
- ระหว่างกลุ่ม	2	.141	.070	.316	.730
- ภายในกลุ่ม	184	41.020	.223		
รวม	186	41.161			
ด้านการสร้างแรงจูงใจตนเอง					
- ระหว่างกลุ่ม	2	.692	.346	1.368	.257
- ภายในกลุ่ม	184	46.567	.253		
รวม	186	47.259			
ด้านการร่วมรับรู้ความรู้สึก					
- ระหว่างกลุ่ม	2	.035	.018	.077	.926
- ภายในกลุ่ม	184	41.858	.227		
รวม	186	41.893			
ด้านทักษะทางสังคม					
- ระหว่างกลุ่ม	2	.775	.387	1.520	.221
- ภายในกลุ่ม	184	46.889	.255		
รวม	186	47.664			

จากตารางที่ 4.17 เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเซวรณ์อารมณ์ตามอายุงาน พบว่าไม่มีความแตกต่างกันทั้งเซวรณ์อารมณ์โดยรวมและรายด้าน

3.2.4 ระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.18
แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนน
เซวรณ์อารมณ์ตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	N	$\bar{X}$	SD	t
เซวรณ์อารมณ์โดยรวม				
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	109	3.5582	.4053	-2.049*
- ปริญญาตรีขึ้นไป	78	3.6816	.4068	
ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง				
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	109	3.6370	.5218	-2.611**
- ปริญญาตรีขึ้นไป	78	3.8388	.5206	
ด้านการกำกับควบคุมตนเอง				
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	109	3.5980	.4653	-.833
- ปริญญาตรีขึ้นไป	78	3.6562	.4951	
ด้านการสร้างแรงจูงใจตนเอง				
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	109	3.7668	.4951	-1.162
- ปริญญาตรีขึ้นไป	78	3.8536	.5153	
ด้านการร่วมรับรู้ความรู้สึก				
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	109	3.4487	.4836	-2.905**
- ปริญญาตรีขึ้นไป	78	3.6492	.4385	
ด้านทักษะทางสังคม				
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	109	3.3407	.5101	-.926
- ปริญญาตรีขึ้นไป	78	3.4103	.5012	

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)
แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนน
เชาวน์อารมณ์ตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	N	$\bar{X}$	SD	t
ด้านการสร้างแรงจูงใจตนเอง				
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	109	3.7668	.4951	-1.162
- ปริญญาตรีขึ้นไป	78	3.8536	.5153	
ด้านการร่วมรับรู้ความรู้สึก				
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	109	3.4487	.4836	-2.905**
- ปริญญาตรีขึ้นไป	78	3.6492	.4385	
ด้านทักษะทางสังคม				
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	109	3.3407	.5101	-.926
- ปริญญาตรีขึ้นไป	78	3.4103	.5012	

* $p < .05$, ** $p < .01$

จากตารางที่ 4.18 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเชาวน์อารมณ์โดยรวมตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีเชาวน์อารมณ์โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ บุคลากรที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปมีเชาวน์อารมณ์โดยรวมสูงกว่าบุคลากรที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และเมื่อพิจารณาเชาวน์อารมณ์รายด้าน พบว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีเชาวน์อารมณ์ด้านการกำกับควบคุมตนเอง ด้านการสร้างแรงจูงใจตนเอง และด้านทักษะทางสังคมไม่แตกต่างกัน ขณะที่ผู้ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีเชาวน์อารมณ์ด้านการตระหนักรู้ในตนเองและด้านการร่วมรับรู้ความรู้สึกแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ บุคลากรที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปมีเชาวน์อารมณ์ด้านการตระหนักรู้ในตนเองและด้านการร่วมรับรู้ความรู้สึกสูงกว่าบุคลากรที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

3.2.5 หน่วยงาน

ตารางที่ 4.19
แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนน
เซาว์นอารมณ์ตามหน่วยงาน

หน่วยงาน	N	$\bar{X}$	SD	t
เซาว์นอารมณ์โดยรวม				
- หน่วยงานสนับสนุน	71	3.5927	.4349	-.442
- หน่วยงานทางการแพทย์	116	3.6201	.3946	
ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง				
- หน่วยงานสนับสนุน	71	3.7264	.6031	.105
- หน่วยงานทางการแพทย์	116	3.7180	.4816	
ด้านการกำกับควบคุมตนเอง				
- หน่วยงานสนับสนุน	71	3.5685	.4805	-1.224
- หน่วยงานทางการแพทย์	116	3.6552	.4632	
ด้านการสร้างแรงจูงใจตนเอง				
- หน่วยงานสนับสนุน	71	3.8016	.5301	-.029
- หน่วยงานทางการแพทย์	116	3.8039	.4898	
ด้านการร่วมรับรู้ความรู้สึก				
- หน่วยงานสนับสนุน	71	3.5019	.4617	-.684
- หน่วยงานทางการแพทย์	116	3.5509	.4833	
ด้านทักษะทางสังคม				
- หน่วยงานสนับสนุน	71	3.3653	.5409	-.094
- หน่วยงานทางการแพทย์	116	3.3724	.4862	

จากตารางที่ 4.19 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเซาว์นอารมณ์ตามหน่วยงานพบว่า ผู้ที่สังกัดหน่วยงานต่างกันมีเซาว์นอารมณ์โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

3.3 การวิเคราะห์ผลของปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรของโรงพยาบาล
ที่มีผลต่อความผูกพันในงาน

3.3.1 เพศ

ตารางที่ 4.20
แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนน
ความผูกพันในงานตามเพศ

เพศ	N	$\bar{X}$	SD	t
- ชาย	43	3.2558	.8078	1.330
- หญิง	144	3.0799	.5793	

จากตารางที่ 4.20 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความผูกพันในงาน พบว่าไม่มี
ความแตกต่างกัน กล่าวคือ บุคลากรเพศชายจะมีความผูกพันในงานไม่แตกต่างจากบุคลากรเพศหญิง

3.3.2 อายุ

ตารางที่ 4.21
แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยคะแนน
ความผูกพันในงานตามกลุ่มอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ความผูกพันในงาน					
- ระหว่างกลุ่ม	2	2.598	1.299	3.237*	.042
- ภายในกลุ่ม	184	73.834	.401		
รวม	186	76.432			

*p<.05

จากตารางที่ 4.21 เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความผูกพันในงานอายุ พบว่า บุคลากรที่มีอายุต่างกันจะมีความผูกพันในงานแตกต่างกันพบว่ามีค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำผลการวิเคราะห์มาทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ผลปรากฏดังตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22

แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเซวาร์นอารมณ์ตามอายุ
โดยวิธีทดสอบเป็นรายคู่แบบ LSD

อายุ	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 25 ปี	25-30 ปี	30 ปีขึ้นไป
ความผูกพันในงาน				
- ต่ำกว่า 25 ปี	2.9812			
- 25-30 ปี	3.1250			
- 30 ปีขึ้นไป	3.2891	*		

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.22 เมื่อทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความผูกพันในงานตามอายุ พบว่าผู้ที่มีอายุมากกว่า 30 ปีขึ้นไปจะมีความผูกพันในงานสูงกว่าผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี

3.3.3 อายุงาน

ตารางที่ 4.23

แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยคะแนน
ความผูกพันในงานตามกลุ่มอายุงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ความผูกพันในงาน					
- ระหว่างกลุ่ม	2	1.543	.772	1.896	.153
- ภายในกลุ่ม	184	74.888	.407		
รวม	186	76.432			

จากตารางที่ 4.23 เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความผูกพันในงานตามอายุงาน พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ บุคลากรที่มีอายุงานต่างกันจะมีความผูกพันในงานไม่แตกต่างกัน

3.3.4 ระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.24

แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนน
ความผูกพันในงานตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	N	$\bar{X}$	SD	t
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	109	3.1437	.6832	.589
- ปริญญาตรีขึ้นไป	78	3.0876	.5797	

จากตารางที่ 4.24 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความผูกพันในงานตามระดับการศึกษา พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีความผูกพันในงานไม่แตกต่างกัน

3.3.5 หน่วยงาน

ตารางที่ 4.25

แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนน
ความผูกพันในงานตามหน่วยงาน

ระดับการศึกษา	N	$\bar{X}$	SD	t
- หน่วยงานสนับสนุน	71	3.1455	.7243	.420
- หน่วยงานทางการแพทย์	116	3.1049	.5871	

จากตารางที่ 4.25 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการความผูกพันในงานตาม
หน่วยงาน พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ บุคลากรที่อยู่ต่างหน่วยงานกันจะมีความผูกพัน
ในงานไม่แตกต่างกัน